

nik na drevo gre, tega gotovo kača piči. Kdor pri kopanju kaj napravi, mora še to dvakrat potem narediti; drugače ga kača piči.

Sava je po silnem deževanju narastla, da nisem mogel pri Brežicah čež njo, ker brodniki niso upali voziti. Moral sem toraj iti iz Brežic v Videm in tu čez Savo. Popotnik, kateri je v prijetnem in njemu ljubem kraju malo časa na svojem potovanju živel, ne more pozabiti tega kraja. Tudi jaz ne pozabim Brežic in z veseljem se bodem spominjal na ta ljubljeni kraj in na gostoljubno A. družino, kateri še srčno za njeno gostoljubnost zahvaljujem. — Od Brežic proti Vidmu sem se zopet približeval bregovom in majhnim hribom na desni, na levi pa še sem le daleč na uni strani Save videl goré. Še prej ko sem mislil, sem prišel v Videm, odtod pa sem jo mahnil čez Savo na Kranjsko.

Majhuo mesto, Krško, stoji Vidmu nasproti. Na eni strani se Save na drugi pa hribov dotika in skoraj bi rekel, da se iz Krškega samo voda, bregovi in nebo vidi. Belo mesto me je mikalo, da sem si ga malo ogledal in tudi tukaj sem to zapazil, kar v Brežicah.

Iz Krškega sem jo mahnil po veliki cesti proti Kostanjevici. Kdor je že potoval iz Ptuja v Dornovi ali iz Maribora proti Ptaju, vidi v tej poti podobo ceste iz Krškega v Kostanjevico. Vasi so le redke, polje se razprostira in le precej daleč od glavne ceste so stale vasi. Dalje sem šel, dalje sem bil odstranjen od hribov na desni, ali vedno bliže sem bil hribom in bregom na levi. Ne bodem pozabil, kako mi je majhna cerkev na polji nagajala. Videl sem jo že menda kako poldrugo uro daleč na polji in videla se je blizu, ali cesta se je zavijala zdaj sem, zdaj ta in srečen sem bil, ko sem bil mimo te cerkve. Tudi pot je bila posuta, da sem težko korakal. Ko pa sem dospel na veliko cesto, ktera iz Brežic drži, sem zopet leži stopal, ker je bila pot gladka. Tu so se že na obeh straneh prikazovali hribi, kateri so mi poprej na desni skorej izginili iz očes. Sedaj je bila pot prijetna in urno sem dalje korakal, dokler ne prispem v Kostanjevico. Mesto so Nemci kristili „Landstrass“ ter ima še precej prijetno lego, na otoku „vmanje ali lene“ Krke. Mesto je majhno, še menjše ko Krško, vendar je imenitno. Tukaj so se branili naši pradedje proti krvoločnim Turčinom in se bojevala za vero, dom in cesarja. Tu je bil tudi imeniten samostan nekoliko od mesta oddaljen, kateri je pa sedaj posvetna last, ker je cesar Jožef II. menibe pregnal. Iz Kostanjevice dalje že pot ni več tako po ravnici držala, kakor poprej, kmalu se je zvišala, kmalu znižala; le proti sv. Jerneju je bila zopet ravnina, da sem že od daleč imenovani kraj videl. Okolo in okolo pa so videti bele cerkve ali po ravninah ali po bližnjih hribih.

Ko pridem v gozd, zaslišim krič in zagledam dim, ki se je iz hoste vlekel. Mislil sem si,

da so pastirji, ter sem si ravno hotel nekaj v dnevnik zapisati, ko pred mene na pol naga deček in deklica stopita in me prosita darů. Takoj spoznam, da sta ciganke. Da bi se ju vendar rešil, jima dam majhen dar. Ali to je cigansko kri še le bolje vjunačilo in začela sta upiti na vse grlo. Zdaj stopi iz hoste na levi par ciganov in ciganjic. Ne vem, kako je bilo, da so začeli za menoj bežati, in jaz — dasiravno so me noge bolele — sem vendar jo pobrisal kakor zajec. In kako je ta ciganska drubal za menoj upila in bežala! Ne vem, kaj bi z menoj naredili, ko bi me dobili. K sreči je gozd henjal in tudi cigani si dalje niso upali iz hoste. Ko sem se vstavil, mi je srce trlo, da bi še se tega bil skoraj vstrašil. Ko sem si silnega bežanja počil, sem jo mahnil dalje, in sem prišel do Novega mesta. Prvi slovenski napis, kterega sem videl, se je glasil: „gostilnica pri lipi“. Vendar se nisem za to zmenil, temuč mahnil sem jo prek Krke po mosti v pravo mesto. (Dalje prih.)

Smesnica 5. Mlatiča in kmet so merili pšenico na škednji. Namerili so 69 mernikov, kmet pa nevoljen zareži: „Sedemdesetega pa imata v slami.“ Na kar potegne en mlatič žakelj pšenice iz parme in ga trešči pred osupljenega kmeta, in reče: „Ej, ti je sam hudič to povedal!“ F. Magdič.

Razne stvari.

(† *Umrl*) je preč. g. Martin Kovačič, kano-nik, vodja lavant. duhovšnice dne 1. februarja ob 1. uri popoldne, star 54 let. Pogreb bude v petek 3. februarja ob 4. uri popoldne.

(*Svitli cesar*) in cesarjevič Rudolf sta za stavljenje novega šolskega poslopja v Kozjem darovala 200 fl.

(*Naglo umrl*) je celjski nadučitelj Janez Miklavec med tem ko se je št. Magdalenski nadučitelj A. Čeh obesil na plotu pokopališča v Pobrežji niže Maribora. Nesrečnik je bil učitelj jako čislán pri sv. Roprtnu in sv. Lenartu v Slov. goricah.

(*Preminol*), da se ne vé kam, je Miha Maričnik pri sv. Lovrenci v Puščavi.

(*Graški Slovani*) so ustanovili bralno društvo „Slovenska čitalnica“.

(*Posestnik Rimskih toplic*) g. Uhljeh je umrl 51 let star.

(*Puntarsk list*) bo skoraj „Cillier Zeitung“, kajti jej ni po volji, če kdo povdarja, da imamo v Avstriji cesarju zvesto prebivalstvo, ker takšne besede prišteva praznim besedam ali „frazam.“

(*Tagespošta vrezala*) je se trdeč, da je korškim Slovincem okrajni šolski svet v Wolfsbergu ponujal slovenskih šol. To ni mogoče, kajti v Lavantskeji dolini, kder je Wolfsberg, so sami Nemci.

(*Riškonto*) z zadeto terno v znesku 348 fl. je dekli M. Remšakovej v Celji ukradla Urša Cizejeva.

Ko je po nekem fantu hotela v Žagerjevej loterijnej pisarnici denarje vzdigniti dati, so fanta zgrabili in za tatinjo zvedeli.

(*Mrtvo telo*) 9¹/₂ leta starega Janeza Črešnar, sina gostača Mihaela v Portovski goši, našli so blizu Oplotnice. Telo ni imelo glave, ne srca, ne rok, in noge so bile pri kolenu odrezane. Fant je pred 6 tedni zginil, ter je bil gotovo silama umorjen. Umora sumljiva je bila lastna njegova mati Roza rojena Rataj, iz Žiž doma, in je zaprta.

(*„Celjsko učiteljsko društvo“*) ima v četrtek 9. februarja v prostorih celjske okoliške šole svoje drugo letošnje zborovanje. Na dnevnem redu je: a) Odobrenje zapisnika zadnje seje. b) Dopisi društvenemu vodstvu. c) „Žveplo“, učilni poskus za višjo stopnjo na ljudski šoli; gov. g. M. Kokot. d) Volitev novega predsednika in pevovodje. e) Poročilo pregledovalcev društvenih računov. f) Nasveti. Odbor.

(*V Pavlovcih*) nad Ormožem je Jožef Kociper s sekiro po glavi lopnil Katarino Košičevo v njenej hiši pri vinogradu, ter, ker ni bila hitro mrtva, zadržal, kot mrtveca čedno opravil in na pravico položil, potem pa denarje in boljše reči pobral. Še le po rednem pogrebu se je zločinstvo izvedelo in zločinec ugrabil.

(*Pogorel*) je 11. t. m. župan v Stari cesti, gosp. Jožef Šijanec. Ogenj je uničil gospodarsko poslopje od hiše pa streho, mož in žena sta se opekla; škoda znaša 650 gl.; zavarovanščina 250 gl. Večjo nesrečo zabranili so vrli gasilci, kojim se tukaj izreče javna zahvala.

(*Nemški „Volkshilfungsverein“*), ki izdaje „Dorfbote“ imel je lani 8.334 dohodkov in 6350 gl. stroškov. V odboru so skoraj sami penzionisti, profesorji, uradniki, advokati, ki imajo dovolj penez.

(† *Juri Križaj*), dekan v Kamniku in častni kanonik papežev je umrl 21. t. m. v 73. letu svojega življenja.

Loterijne številke:

V Gradci 28. jan. 1881: 48, 39, 50, 35, 59.
Na Dunaji " " 44, 89, 30, 52, 13.

Prihodnje sročkanje: 11. februarja 1882.

3—3

Lepo posestvo.

Prostovoljno se prodaja lepo posestvo v Vohovi, Hočke fare pri Mariboru hiš. št. 31. in 5. Hiša lepo zidana in z opeko krita stoji kraj velike ceste sredi vasi, zraven je novo gospodarsko poslopje z opeko krito, vrt, njive, travniki, gozdi, vkup 34 oralov. Pod hišo so prostorne obokane kleti. Ob enem se prodaja vsa živina, pohištvo, gospodarska sprava itd. Več pové posestnik sam.

2—3

Mešnik

v stalnem pokoji, želi pod lahkimi pogoji prevzeti opravljanje božje službe, najrajši pri kaki podružnici. — Več se izve pri opravištvu „Slov. Gospodarja“.

Ponudba.

Iz proste roke se prodaja posestvo, ki meri: 13 oralov 632°, namreč 1420° vinograda, 4 oralov 623° njiv, 5 oralov 1100° gozda, ostalo pašnik in travnik. Stanovanje je zidano v dobrem stanju, 2 izbi, podzemeljska obokana klet, pri gospodarskem poslopju tudi mesnica; pogoji so prav ugodni. Cena se zve pri podpisani posestnici sami v Žerovincih pri Ljutomeru hiš.-št. 15.

Marija Zelko.

2—3

Učenca,

ki slovenski in nemški govori in dobra šolska spričevala ima, vzame takoj v svojo štacuno mešanega blaga

Mat. Zemljč,

trgovec v Ljutomeru (Luttenberg).

Pisarico v loterijno pisarnico

sprejme posestnik loterijne nabiralnice v Zagorji (Sagor, Südbahn). Plača je 60 fl., postrežba prosta s hrano, perilom, obleko vred. Umeti pa ima nemški in slovenski in v zapisovanju loterijnih števil in pisarij spretna biti. Več pové tudi „Slov. Gospodar“ v Mariboru.

2—3

Ptnjsko prašno polje in njegovo obdelovanje.

Obdarjena razprava.

Spisal

Miroslav Müller,

tajnik c. kr. kmetijske družbe, gospodarski voditelj c. kr. depôta za remonte v Piber-ji Nemško in slovensko. Cena 30 kr. a. v. s poštino vred 35 kr. Dobiva se v bukvarnico Karl Wohlfarth, Graz,

Sporgasse 8.

1—3